

Folch i Capdevila, Rafael

(Barcelona, 1881 – Barcelona, 15 d'octubre de 1961)

En la seva joventut treballà com a fonedor de ferro i també en el camp, però ho abandonà per tal de cursar el batxillerat i després Dret a la Universitat de Barcelona. Es pagà els estudis fent de barber i portant els comptes de petits industrials del barri de Sant Andreu, on vivia. Mentre estudiava col·laborà en diversos periòdics de caire anarquista i catalanista, alhora que féu de passant d'un advocat i després de secretari d'una companyia d'assegurances. Entre 1902 i 1903 dirigí la revista *Vida Nova* i el 1910 començà a publicar poesia, alhora que es preocupà per la correcció lingüística del català i investigà al respecte.

A partir de 1932 fou soci de la Secció de Mutualisme de l'Associació Cultural i de l'Esport de la Generalitat de Catalunya i després de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya.

Milità a la Unió Socialista de Catalunya (USC) i l'abril de 1932, en el I Congrés del partit, fou elegit membre del Comitè Executiu i responsable del moviment cooperatiu. Des d'aleshores escriví assíduament a *Justícia Social*. El febrer de 1933 fou elegit representant del Comitè Permanent de la Conferència Obrera sobre l'Atur Forçós, des d'on planejà cursos i conferències sobre història econòmica per a la capacitació dels treballadors, per bé que poc temps després hi renuncià a instàncies del partit. En el decurs del Congrés d'Unificació entre la USC i la Federació Socialista Catalana, celebrat a Barcelona els dies 14 i 15 de juliol de 1933, fou elegit Secretari General.

Es presentà com a candidat de la USC a les eleccions legislatives del 19 de novembre de 1933 i fou dels pocs dins la USC que no recolzà la Rebel·lió d'Octubre de 1934 contra el govern radical-cedista. Quan Joan Comorera fou detingut arran d'aquests fets, assumí la Presidència interina del partit, però fou exclòs de les reunions organitzatives i tàctiques fetes al marge del Comitè Executiu. Situat en l'ala moderada de la USC, el 23 de juliol de 1935 formà part

del Comitè d'Enllaç dels Partits Republicans i, més endavant, s'oposà a la unitat entre socialistes i comunistes. El setembre de 1935 fou desplaçat del Comitè Executiu de la USC i en el Congrés Extraordinari d'abril de 1936 anuncià la seva sortida del partit.

En el camp de la poesia destaquen *Visions meves* (1910) i *Poemes de la Guerra Gran* (1921). Escriví també algunes obres sobre llengua, com *Vocabulari jurídic català* (1934), que li valgué el premi del Col·legi d'Advocats, *Gramàtica popular de la llengua catalana* (1953), *Tots els verbs catalans* (1953), l'opuscle *34 regles per escriure bé el català*, i peces teatrals com *De gent de Cassa* (1910), que li valgué un guardó honorífic en el concurs convocat per Teatràlia i la Nova Empresa del Teatre Català. En el vessant polític, a més dels seus articles de premsa a *Justícia Social*, escriví *Doctrina socialista* (1923).